

בעניין:

התובעת:
(המשיבה)
אני ואתה – מפלגת העם הישראלית
ע"י ב"כ עוה"ד אלון גלעדי
ליאונרדו דה וינצ'י 13
תל אביב יפו
טל: 050-2266945 פקס: 03-5466171
מייל: dragiladiad@gmail.com

- נגד -

הנתבע:
(המבקש)
חיים לוינסון ת.ז. 39432547
ע"י ב"כ עוה"ד ט. ליבליך ו/או ב. לאודון ואח'
משרד ליבליך-מוזר-גליק עו"ד
רח' נמל תל אביב 40 תל אביב
טל' 03-5442370 פקס' 03-5442375

בקשה מטעם הנתבע לסילוק על הסף של התביעה בשל היעדר סמכות עניינית

**ובקשה להורות על הארכת המועד להגשת כתב ההגנה 30 ימים לאחר מתן
החלטה בבקשה זו**

בית המשפט הנכבד מתבקש לעשות שימוש בסמכותו על פי תקנות 29, 41 - 43 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018 (להלן: "התקנות") ולהורות על מחיקת התביעה על הסף בשל היעדר סמכות עניינית לחייב את הנתבע בסעדים של כתב התביעה.

כמו כן (ככל ויהיה צורך בכך), מתבקש בית המשפט הנכבד להורות על הארכת מועד של 30 ימים נוספים להגשת כתב ההגנה מטעם הנתבעים עד לאחר החלטה בבקשה זו.

ואלה נימוקי הבקשה:

1. התביעה שהוגשה על ידי התובעת, מטרתה היא אחת – השתקת הנתבע וכפיית הסרת הציוץ נשוא התובענה.
2. אלא שסעד זה (שהוא הסעד העיקרי ובעצם היחיד בתביעה זו) אינו בסמכותו של בית המשפט הנכבד.
3. הנתבע יטען כי כל תביעה זו מטרתה אחת, והיא – הסרת הציוץ נשוא התביעה, המופיע באתר "Twitter" (להלן: "הציוץ"). העובדה כי ההסרה היא הסעד העיקרי נלמדת מסכום התביעה – 1 ש. הנתבע מודיע כי עם הגשת בקשה זו הוא מצרף שיק לפקודת התובעת על סך 1 ש, ובכך מתמצית תביעת התובעת בפני מותב נכבד זה.
4. עפ"י הוראת סעיף 140(1) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב] תשמ"ד – 1984, והפסיקה בעניין, הערכאה הנכבדה איננה מוסמכת ליתן צו עשה המורה על הסרת הציוץ כמבוקש על ידי התובעת. מדובר בסעד עיקרי ויחיד שאינו ממוני, ואין לבית משפט השלום סמכות לדון בסעד

המבוקש ע"י התובעת, אלא לבית המשפט המחוזי, מכוח הסמכות השיורית הקנויה לו (ר' רע"א 7589/98 הפדרציה הישראלית לתקליטים וקלטות בע"מ נ' רחל שורץ, נגד (1) 670 (1999); ת.א. 53550/05 בנק דיסקונט נ' ידיעות אינטרנט).

5. מעיון בכתב התביעה, לא מצביעה התובעת על המלים המהוות לשון הרע לטענתה וזאת בניגוד לדרישת הדין (ר' ע"א 594/66 אהדוני נ' בנק י.ל. פויכטונגר בע"מ, פ"ד כא 160, 163 (1967); רע"א 2291/12 הלפרין נ' איצקוביץ' (פורסם בנבו)), וחלף זאת בונה תילי תלים נגד הנתבע; נגד העיתון בו עובד הנתבע ונגד העיתונות בכלל, תוך שבי"כ התובעת, שהוא גם יושב הראש שלה, פורש את משנתו הפוליטית (ר' נא לשם הדוגמא בלבד סעיפים 4, 9, 15-22 לכתב התביעה). משכך הם פני הדברים ברור כי הסעד המבוקש הוא אך ורק הסרת ציוץ – **סעד שכאמור אינו ממוני והוא בסמכות בית המשפט המחוזי.**
6. התובעת אינה מבססת את תביעתה על דבר אלא כותבת בשפה כללית ושאינה ברורה דיה כי לכאורה יש בציוץ לשון הרע, תוך שזירת הציוץ בטענותיה הרבות לעניין הון ושלטון; כפיפות הנתבע ועבודתו למקורות עלומים ואנטי-דמוקרטיים; משטר הלאומנות בארץ ועוד ועוד.
7. משכך הרי מדובר בתביעה לא עניינית, חסרת פשר לחלוטין והיא נולדה לצורך קבלת סעד שאינו בסמכות בית משפט נכבד זה.
8. נוכח האמור לעיל, ומשאינן לבית המשפט הנכבד סמכות עניינית לדון בתובענה זו, בית המשפט הנכבד מתבקש להורות על סילוק התביעה על הסף, ולחייב את התובעת בהוצאות הבקשה ובשכ"ט עו"ד בצירוף מע"מ כחוק.
9. כמו כן, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות על הארכת מועד להגשת כתב הגנה, 30 ימים לאחר מתן החלטה בבקשה זו – ככל שיהיה בכך צורך.
10. לבקשה זו לא צורף תצהיר היות וכל העובדות מצויות בכתב התביעה, בתקנות ובחוק.
11. מן הדין ומן הצדק להיעתר לבקשה.

ט. ליבליך עו"ד

בי"כ הנתבע